

AEROBİK KAPASİTE VE EKOKARDİYOGRAFİK BULGULAR

Ahmet ERTAT* Çetin İŞLEGEN* Semra ELMACI**
İnan SOYDAN***

ÖZET

Erkek futbolcu ($n = 27$, yaş = 22.2 ± 2.1 yıl), yüzücü ($n = 9$, yaş = 15.7 ± 1.9 yıl) ve taekwondocularda ($n = 8$, yaş = 19 ± 2.0 yıl), Astrand'ın indirekt maksimal oksijen kullanımı saptama yöntemiyle aerobik kapasiteler tayin edildi. Aerobik kapasite değerlerinin, kalbin istirahat ekokardiyofik ölçümleri ile ilişkisi araştırıldı. Spor branşları arasındaki istatistiksel karşılaştırmada (Mann Whitney U - testi) futbolcuların sol ventrikül diastol sonu çapı oranı yüksek bulundu. Futbolcularda sol ventrikül sistol sonu çapı ($LVESD = 28.8 \pm 3.9$ mm) ise taekwondoculardan (24.6 ± 2.7 mm) $p < 0.05$ oranında büyütü. Yüzülerin $LVESD = 29.0 \pm 5.6$ mm değeri ise taekwondoculardan $p < 0.05$ oranında yüksek bulundu. Sonuçta $VO_{2\text{max}}$ ile ekokardiyografik ölçümler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korrelasyon saptanmadı.

Anahtar sözcükler: Maksimal aerobik kapasite, ekokardiyografi, futbolcu, yüzücü, taekwondocu.

* Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Hekimliği Anabilim Dalı

** Spor Hekimliği uzmanı

*** Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı

SUMMARY

AEROBIC CAPACITY AND ECHOCARDIOGRAPHIC FINDINGS

We assessed the aerobic capacity in male football players ($n = 27$, age = 22.2 ± 2.1 yrs), swimmers ($n = 9$, age = 15.7 ± 1.9 yrs) and taekwondo athletes ($n = 8$, age = 19 ± 2.0 yrs) using the indirect method of Astrand. The aerobic capacity values are compared with the echocardiographic values (which were measured at resting conditions). Comparison of the different sports revealed greater left ventricular end systolic diameter (LVESD) scores in football players. The LVESD in football players (28.8 ± 3.9 mm) is significantly ($p < 0.05$) greater than in taekwondo athletes (24.6 ± 2.7 mm). The LVESD scores in swimmers (29.0 ± 5.6) are significantly higher than in taekwondo athletes. Conclusively, statistical analysis revealed no significant correlations between $VO_2\text{max}$ and the echocardiographic measurements.

Key words: Maximal aerobic capacity, echocardiography, soccer players, swimmers, taekwondo athletes.

GİRİŞ

Düzenli ve uzun süreli egzersizlerle aerobik kapasite artarken, kalpte de yapısal ve fonksiyonel değişiklikler meydana gelir. Kalpte oluşan bu değişiklikleri noninvazif görüntüleme yöntemi olan ekokardiyografiyle saptamak mümkündür. Sporcular üzerinde yapılan araştırmalarda kalpte miyokard ağırlığında, LVEDD ve LVV, IVST ve LVPWT kalınlığında artma, sağ ventrikül duvar kalınlığı ve sağ atrium alanında, çapında ve aort kökü çapında artmalar saptanmıştır.

Biz bu çalışmada üç değişik branşta yoğun antrenmanlar yapan (sadece yüzücüler ara verdikleri antrenmanlara yeni başlamışlardı) sporcuların ekokardiyografik değişiklikleri karşılaştırdık ve aerobik kapasiteyle ilişkilerini araştırdık.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışmaya Tablo 1'de fiziksel özelliklerini belirttiğimiz yirmiyedi futbolcu, dokuz yüzücü ve sekiz taekwondocu katıldı. Futbolcular Türkiye ikinci profesyonel ligindeki bir takımda oynuyorlardı. Yüzücü ve

taekwondocular da elit düzeyde sporculardı. Futbolcuların yaşı ve spor geçmişi (8-10 sene), yüzücü (5-7 sene) ve taekwondoculardan (4-6 sene) daha fazlaydı. Bütün sporcuların aerobik kapasiteleri Monark bisiklet ergometresinde submaksimal yüklerdeki kalb atım sayılarına göre Astrand-Rhyming nomogramından saptandı (1). Bu teste, submaksimal bir yükte (100, 150, 200 W gibi) altı dakika çalışan denegenin son beş ve altıncı dakikadaki kalb atım sayıları arasında beşten az fark varsa bu iki sayının ortalaması alınır. Bu değer o sporcunun o yükteki steady-state kalp atımı olarak kabul edilir. Astrand-Rhyming nomogramından yaş düzeltmesi de yapılarak o sporcunun maksimal oksijen kullanımı indirekt olarak hesaplanmış olur.

Ekokardiografik ölçümler Toshiba SSH-17 A cihazı ile istirahat sırasında yapıldı. 2.25 MHz Transducer kullanıldı. Parasternal bölgeden iki boyutlu ekokardiografiyle sol ventrikül uzun eksen görünümleri elde edilerek buradan hedef çizgisi mitral kapağın hemen altına getirilerek sol ventrikül m-mode ekokardiogramları elde edildi. Görüntülerden LA (sol atrium çapı), LVEDD (sol ventrikül diastol sonu çapı), LVESD (sol ventrikül sistol sonu çapı), IVST (interventriküler septum kalınlığı), LVPWT (sol ventrikül arka duvar kalınlığı), EF (ejeksiyon fraksiyonu) ölçüldü ve Deveroux ve Reichek formülüne göre LVM (sol ventrikül kitlesi) hesaplandı (2).

Tablo 1. Sporcuların özellikleri.

	Yaş (yıl)	Boy (cm)	Vücut ağırlığı (kg)
Futbol (n=27)	22.2 ± 2.1	173.7 ± 5.4	71.3 ± 6.8
Yüzme (n=9)	15.7 ± 1.9	165.8 ± 11.6	58.2 ± 11.5
Taekwondo (n=8)	19.0 ± 2.0	174.4 ± 6.7	67.3 ± 12.5

BULGULAR

Tablo 2'de bütün sporcuların ekokardiografik ve aerobik kapasite ölçüm sonuçlarının ortalamaları, standart sapmaları ve istatistiksel değerlendirme sonuçları verilmiştir. Gruplar arası karşılaştırmada yüzücü ve taekwondocuların denek sayısının azlığından dolayı nonparametrik Mann Whitney U-testi kullanılmıştır.

Tablo 2. Deneklerin aerobik kapasite ve ekokardiografi değerleri.

	Futbolcu (n=27)	Yüzücü (n=9)	Taekwondocu (n=8)	Mann Whitney U - Testi
İndirekt VO ₂ max (ml/dk/kg)	59.6 ± 8.4	44.4 ± 10.3	54.0 ± 11.7	I-II *, II-III *
LA (mm)	29.9 ± 3.3	26.4 ± 2.6	26.5 ± 3.1	I-II *, I-III *
LVEDD (mm)	46.6 ± 5.2	46.1 ± 7.1	40.8 ± 4.2	I-III *, II-III *
LVESD (mm)	28.8 ± 3.9	29.0 ± 5.6	24.6 ± 2.7	I-III *, II-III *
IVST (mm)	10.2 ± 1.5	8.0 ± 1.7	10.3 ± 1.0	I-II *, II-III *
LVPWT (mm)	11.8 ± 1.2	12.4 ± 1.4	11.3 ± 1.4	n.s.
EF (%)	74.6 ± 6.6	70.4 ± 6.5	75.0 ± 7.9	n.s.
LVM (g)	214.4 ± 55.8	197.5 ± 71.1	170.2 ± 54.1	-
LVM (g/m ²)	155.7 ± 29.6	118.4 ± 32.1	92.9 ± 20.3	n.s.
BSA (m ²)	1.85 ± 0.13	1.63 ± 0.22	1.81 ± 0.18	I-III *

Değerler aritmetik ortalama ± standart sapma olarak verilmiştir. n.s.: istatistiksel olarak anlamlı değil; *: p < 0.05; BSA: vücut yüzey alanı.

TARTIŞMA

Pellicia ve ark.'nın değişik branşlardan 947 sporcuda yaptıkları ekokardiografik incelemede, en yüksek sol ventrikül duvar kalınlıkları kürek, kano ve bisiklet sporcularında saptandı (LVPWT veya IVST <16 mm). Diğer sporlarda duvar kalınlıkları 13 mm'den küçük bulundu (10). Bizim çalışmamızda saptadığımız değerler de bu sonuçlarla uyumlu çıktı. Sporcularda saptadığımız LVEDD değeri, Pellicia'nın saptadığı değerlerden düşükdü. Sporcuların EF, LVM (g) ve LVM (g/m²) değerleri de normal sınırlar içinde bulundu.

Sporcularda kalp hipertrofisinin oluşmasında spor branşının da etkili olduğunu gösteren çalışmalar vardır (5,7,12). Sadece dayanıklılık gerektiren sporlarda (uzun mesafe koşuları gibi), daha çok kalp boşullarının iç çapları genişlerken, yalnızca ek ağırlıklarla yoğun egzersizler yapanlarda kalp duvar kalınlıkları daha çok genişlemektedir (7). Vücut geliştirici ve halterciler haricinde bir çok sporda hem kuvvet hem dayanıklılık gerektiren eforlar birlikte yapıldığı için, kalpte duvar kalınlıkları ve iç hacim beraberce artmaktadır. Bizim seçtiğimiz branşlarda da bu durum söz konusu olduğu için kalpte çok değişik oranlarda duvar

kalınlıkları ve kavite büyüklükleri saptadık. Ayrıca genetik yatkınlık da gerek yapılan antrenmanlar sonucu oluşabilecek kalp hipertrofisinin derecesinde, gerekse antrenmanlar bırakıldığında hipertrofinin gerileme miktarı ve zamanı üzerinde etkili olmaktadır. Bu nedenle bazı çalışmalarda birbirleriyle çelişen sonuçlar alınabilmektedir (12). Shapiro, bir çalışmasında milli sporcuların rekreatif sporlardan daha fazla kardiak adaptasyon (kalp hipertrofisi) gösterdiğini buldu (13). Morganroth ve ark. ise dünya çapında sporlarda kalp boyutları oranlarının elit olmayan rakiplerinden farklı olmadığını saptadı (7).

Tablo 3'de gösterildiği gibi; Douard, Bello, Spataro ve Pellicia futbolcularda yaptıkları çalışmalarda sadece LVEDD değerlerini bizim çalışmada elde edilen değerlerden yüksek buldular. Muss ve ark. 15 profesyonel Alman futbolcusunuda LVEDD'yi 55.6 ± 3.4 mm buldular (8). Di Bello ve ark., 15 profesyonel futbolcuda LVEDD, IVST ve LVPWT'yi sedanter kontrol grubundan istatistiksel olarak anlamlı yüksekliklekte buldular (3). Lengyel (6), dokuz yarışmacı yüzücüde ekokardiyografik değerleri dokuz orta derecede aktif ve 10 sedanter kişiden oluşan kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek buldu: LVEDD (30.3 mm/m^2), LVM (yüzücü: 247.8 g, orta aktif: 172 g, kontrol: 143.5 g), IVST (sırasıyla 11.3 mm, 8.3 mm, 8.7 mm) ve LVPWT (sırasıyla 11.8 mm, 9.4 mm, 8.0 mm). Bizim yüzücü grubumuz elit olmasına rağmen, ölçüm yaptığımız sırada, düzenli antrenmanlara ara verip tekrar başladıkları bir dönemde oldukları için, yukarıda belirtilen

Tablo 3. Futbolcularla ilgili literatür.

	Douard ve ark. (n=18)	Bello ve ark. (n=15)	Spataro ve ark. (n=50)	Pellicia ve ark. (n=62)	Bu çalışma
Yaş (yıl)	-	25.1	23.6	24	22.2
Vücut yüzeyi (m^2)	1.85	-	1.83	1.95	1.85
LA (mm)	-	-	34.9	-	29.9
LVEDD (mm)	53.8	55.2	54.0	54.9	46.6
LVESD (mm)	-	31.7	35.0	-	28.8
IVST (mm)	9.6	11.6	11.4	-	10.2
LVPWT (mm)	9.5	10.8	9.9	9.9	11.8
EF (%)	-	71.1	-	-	74.6
LVM (g)	-	300	280	-	214.4
LVM (g/m^2)	131.2	-	153	105	115.7

yarışmacı yüzücülerin ekokardiyografik değerlerinden daha düşük düzeydediler. Antrenmanlara verilecek üç haftalık bir ara sonucunda bile kalpteki hipertrofi (genetik yapıya da bağlı olarak) hızla geri dönebilmiştir (4).

Bu çalışmada, VO_2max ile ekokardiografik değerler arasında ilişki saptanmadı. Pannier ve ark. total sol ventrikül çapı ve volümü, sol ventrikül internal çapı ve total radyografik kalp volümüyle VO_2max arasında anlamlı pozitif ilişki buldular (9). Peronnet ise aerobik kapasitenin artmasında antrenmandan sonraki sol ventrikül dilatasyonunun rol oynamadığını ileri sürmektedir (11). Egzersizlerle, VO_2max 'ın yükselmesinde kalp hipertrofisi yanında periferik adaptasyonlar da önemli rol oynamaktadır. Kalp hipertrofisinin derecesi üzerinde çok etkili olabilen genetik yapı da düşünüldüğünde, VO_2max 'la kalpteki yapısal ve fonksiyonel değişiklikler arasında aranacak ilişkilerde çok değişik sonuçların elde edilmesi olasıdır. Örneğin, bu çalışmada yüzüçülerin LVEDD ve IVST değerleri taekwondoculardan anlamlı yükseldi. Yüzüçülerin sol ventrikül kitlesi taekwondoculardan yüksek olmakla birlikte istatistiksel anlamlılık taşımadı. Buna karşın taekwondocuların VO_2max değerleri ise yüzüçülerin VO_2max değerlerinden anlamlı olarak yüksek çıktı.

Sonuçta, bu çalışmada VO_2max ile kardiyak adaptasyon sonucu ekokardiyografik bulgular arasında anlamlı bir korrelasyon saptanmadı. Denek sayısının iki bransta az oluşu, yüzüçülerin antrenmanlara ara vermiş olmaları, genetik predispozisyon ve farklı periferik adaptasyonlar bu çalışmada korrelasyonların derecesini etkileyebilmiştir.

KAYNAKLAR

1. Astrand PO, Rodahl K: A nomogram for calculation of aerobic capacity (physical fitness) from pulse rate during submaximal work. *J Appl Physiol* **7**: 218-21, 1954.
2. Deveroux RB, Reichek N: Echocardiographic determinations of the left ventricular mass in man. *Circulation* **55**: 613-8, 1977.
3. Di Bello V et al.: Echocardiographic evaluation of the left ventricular mass and performance in football-players. *Int J Sports Cardiol* **2**: 32-7, 1985.
4. Ehsani AA, Hagberg JM, Hickson RC: Rapid changes in left ventricular dimensions and mass in response to physical conditioning and deconditioning. *Am J Cardiol* **42**: 52-6, 1978.

5. Fagard R, Aubert A, Staessen J, Eynde EV: Comparative echocardiographic study of cardiac structure and function in cyclists and runners. *Br Heart J* **52:** 124-9, 1984.
6. Lengyel M, Gyarfas I: The importance of echocardiography in the assessment of left ventricular hypertrophy in trained and untrained school children. *Acta Cardiol* **34:** 63-9, 1979.
7. Morganroth J, Maron BH, Henry WL, Epstein SE: Comparative left ventricular dimensions in trained athletes. *Ann Int Med* **82:** 521-4, 1975.
8. Muss N, Aigner A, Haslauer F: Echokardiographische und ergospirometrische Untersuchungen an einer Bundesliga-Fussballmannschaft. *Schweiz Z Sportmed* **28:** 104-9, 1980.
9. Pannier JL, Bekaert IE, Pannier R: Echocardiographic and radiographic study of cardiac dimensions in relation to aerobic work capacity. *J Sports Med Phys Fitness* **2:** 165-71, 1982.
10. Pellicia A, Maron BJ, Spataro A, Proschon MA, Spirito P: The upper limit of physiologic cardiac hypertrophy in highly trained elite athletes. *New Eng J Med* **324:** 295-301, 1991.
11. Péronnet F, et al.: Electro- and echocardiographic study of the left ventricle in man after training. *Eur J Appl Physiol* **45:** 125-30, 1980.
12. Rost R: The athletes' heart. *Eur Heart J* **3(Suppl A):** 193-8, 1982.
13. Shapiro LM: Physiological left ventricular hypertrophy. *Br Heart J* **52:** 130-5, 1984.